

25. jan. 1971

FAKTA

Dato:

25. jan. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 35-44

forvirrende at det sette skal
beholdt, eller være andet, end
hvad der direkte kan ud-
ledes af det udseende -
dobbelt tydeligt - her altid
shalt forvirring.

Man kan i realiteten ikke
gøre andet end lave tingene
og regne med at andre her
liger sig gode og som man
selv har.

Er der nogen som vil pro-
stou de ikke kan se hvad
Rene Magrittes billeder præstil-
ler? At de synes de er
mærkelige og "malerstridige" er
sådanne som anden sag - og denne
anden sag er kunsten hos
Rene Magritte.

Paris.

25-7-71.

Er det en "oubenbering"
jag har forest, eller bare en af
mine sædvanlige voldsomme
modrealisationer, naar jeg mi
pludselig her lyft til et
forhold til formalistisk æstetik,
f. eks som den giver sig udtryk
i abstrakt kunst af enhver

slugs i disse sider af minimal
g (conceptual-art?)
og Noen "outdoor painting" er det
vel i lte, vel rettere en kul-
-minution, hvor beskrivelser
gennem længere tid, og som
lige som her og som med sig
med udskillingen hos Clausen.
Som jeg ser det for ydeli-
-ket (man det er formelt, kan
den ydelige - vald somme
realisation) kan jeg ikke se nogen-
-som helst værdi i formelisk
estetiske spekulationer.
Jeg har en fornemmelse af at
jeg gennem flere år har tude
mig fuldstændig typpemæssigt af
dogmatisk formeliske speku-
-lationer.
Klart den er kom med, hvor
jeg ved at arbejde med
"R of d + Bled" i den, den viste
~~sig~~ sig at være en u-
-oversigtlig min i hvor en vej
jeg havde foresat at bevæge
mig af - en min forom hvid-
-ke alle videre min ty heder
op til det. Jeg havde sagt en
sikkerhed, som ikke var
mig, en en tydelig, et kul-

- hades grundlag der for mig viste sig at være et fremmedelement.
De speculationer som conceptual-art førte mig ind i kunst som kunst - matrikels ugyldighed, o. s. v. viste sig også at være helt udsigtsløse i deres d. og måske nihilisme.
Alle mine afveje - alle mine prøvede speculationer, gennemvarene er jo opstrækt ved at jo i hke her lillet arbejder mig selv - jo her i hke lillet være mine helt spontane indsigtelser og tilskyndelser bekendt. Gang på gang når jo her strækker overfor noget der i sig selv, helt umiddelbart rører noget dybt i mig, noget der som helt indiskutibelt var mig, og jo meget lidt brug fra det, har noget at tilbyde - her det. Derimod har jo gang på gang budset og mødet med ting der skubte mig fuld kammen fremmed som i hke var "noget for mig".
Somledes har f. eks. meget af conceptual-arts speculationer

- i det, dens pseudo i den skubbelig-
-hed, dens brug af tal og alt
she maer, diagrammer og alt
hvor is, eller hinder i mid-
-delværdi med samvirket (f. eks.
den engelske "Art and Language"
oprøp se for mig dybded-
-samvirket) alt dette her
værdi form med for mig en
disciplin is hvor tvang mig
i hvor om at finde ind-
-til herom i den kunstneriske
problematik, men som delene
første til stoppe for mig,
for nærmest præskription.
Hvordan dette dilemma er givet
opstod ved at is har op-
-rør med dualismen, mødet-
-ningens rigtighed - faktisk - at
is har set sig selv og set sig selv
-ritet for hoved der var
rigtigt. Hvor is som endelig
måtte at have fundet en
som den amerikanske skulptur
is bekendt skulptur med nogle
ofte det skit med alle, der
fuldstændig opdagede den re-
-amerikanske - og is måtte be-
-grunde for mig - og som den
en uendelighed. Fordi -

is altid afviste den slamm
der lulle i indeni mig selv
det som var mig og derfor
den eneste "autentik".
Denne sprog efter autentik
gjere det svært for mig at
afvise noget - for is hinde,
af strakt for at "gør glip",
af noget som muligvis kunne
være en sandhed (autentik)
ikke indrømme at der sim-
pelt hen var ting der ikke
interesserede mig - som is ikke
kunne bringe for - som is ikke
kunne bringe - som var fremmede
for mig - is havde ikke mod
til at lade noget ligge - af
strakt for at gøre glip af
noget. Dette fører naturligvis
til forvirring og usikkerhed
for det fører en ud for ofte
med i situation der de
er fuld stændig fremmede for ens
natur - man kan bare
en et nedslag som geordnet
siger: Den der ikke kan, hvad
han vil, man ville det, man
kan.
Selv fulgt sig skaber man ikke,
kunne man subjektive tilbøj

- lig heder, men sine personlige
syn og anskuelser, men særlig
i egne skrifter, dog heller af
sin "personlige hold"
Man - man kan sige hvad
ved sig selv men at finde
ud af hvad - og hver for man
finder sig tilfældigt af visse
ting og præstede af andre.
Ofte er disse reaktioner på ud-
trykk de ydre udtrykt, ofte
forvrongede gennem sig selv, af
det indre selv. Det man
være dette selv (det universelle
felles menneskelige) man i kunst
man finde ind i.
Kunst er kunst - det er in-
diskrutablet og det man man
aldrig lade sig lide af, men det
er lige som indiskrutablet at den-
ne kunst men en luge mange
forskellige stikninger og at ingen
af disse stikninger er mere rig-
tig, eller forkert, end den
anden. Og som dette har været
en af modernismens store fejl-
tagelser at den ene isme
har forkastet den anden uoplydt-
gjort sin forudsætning selv sig
blind men at begrebet som

udvikling - forandring - og derved
ikke kun net se at det blev
drøjet sig om forskellige for-
-klædninger og ikke om selve
kunsten.
Jeg har også modernismen,
og ja med den, fejl og rigt har
beholdt og bedømte tidligere
kunst ud fra sine egne for-
-skæmminger d.v.s. ud fra et
formalistisk æstetisk synspunkt,
og derved afskåret sig fra
at se tidligere kunst mere
direkte som det den (også)
var - forskellige - skildrende -
beskrivende - fortællende - og
ikke alene, men fortællende
som tekniske midler som
formelle problemer. Albrecht
Dürer f. eks. var bl. a. også
sin tids største daktileman-
-kerist - han gjorde (for-
-håb!) hvad han selv
forholdt det ikke særligt.
De indiske kunstere ville
er jo ikke som man ser
for eksempel forsøger at gøre dem
"als traktat kunst" de de tyder
i høj grad noget og her er
kunsten der er langt videre

- ligge end deres formelle afvikling.
- Jørgen er den til at Jørgen er
er blevet offer for en dansk -
- ligisme mellem det rene
- og tekniske formelle og det "forhel-
- lende" eller menneske - kunne fejle,
er Jørgen sin pille kan den at
kunsten for mig har jungsge
som et reservat - en verden
Jørgen kunne trode i net i nær
den "irriterende" verden blev for
problemer fejle - kunsten blev da
en verden hvis betingelser, love
og punkter over Jørgen selv kun-
- ne bestemte og betragte.
Derfor har Jørgen været selv
at offer for kunsten kunsten
som kunsten (uden at forstå
hvad dette i realiteten betyder)
et om røde helvede, der er et
og uoverset af den "irriterende"
verdens problematik.
Kunsten for kunsten kunsten blev
for mig et tom rum hvor
i net betyde eller skulle/måtte
betyde noget og derfor måtte
at kunne for præ.
Jeg mener stadig at kunsten
er kunsten men ikke for et
det tekniske formelle og den

man prøv det plan hvor kunsten
fra broder som et om røde
hvor man bevogser sig omkring
selve den uforklarlige livs kæde
- det omdannede - ja det som
kun er værd - og derfor inde -
- var min lykkedes for at ind -
- bredse sandheden i af hæng
af aktuelle verdslige fenomener,
der hver man næst er man -
- næst og alene menneske.
Der hvor alene i sikkerheden
er kunstens.

Derfor er det vigtigt ikke at
forveksle kunsten med æstetik,
formelle, tekniske problemer,
ikke at lade den af hæng
af hvordan den "ser ud"
men alene af hvad den er
d. v. s. i hvor høj grad
den kan ~~gøre~~ gøre os de bedste
som menneske.

Denne sidste sætning kan
alene være en formodning, men -
- ske at ønske for endelig et
precist af grænser mellem for
kunsten men man formulerer
- det ikke var falsk.
Ud fra dette kan vi altså ikke
hævde at kunst er en ting

og kun og men derfor i alle
mange vs måske heden for
at betragte alle de områder
i men- kun nærmere vs alle
kunsten man set om de passer
til ~~de~~ det ene eller andet
dogme, man set om de er
"rene" eller "urene".

Paris.

27-7-77.

Der er, pure mange måder,
ude marked interaktion med Asger
i "The World" i gear. Det som
i ser for gode min interesse
af hvad kun sagde var hans
forsøg på en definition af
kunsten som et område uden
for og u som meningsfuld med
intellektuel, intelligens, et om-
råde der stod i mod sædning
til den rationelle henken, en
proces man (kunsten) og måske
beskrivelsen) gennem lever. Det er
selv fejlsigt et gammel konde-
reption som is naar det dog
er om at det er me ud fra resul-
taterne (f. eks. Coleridge's
arbejder) i alle tilslutter mig.
Man - de kun her som disse